

THEOGNIS MEGAREVS

Ἦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γέννην, οὐποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

Σοί τε διδόντ' ἔτι καλόν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρόν ἐρῶντι
1330 αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ', ὦ παῖ <δίε>, διδοῦς χάριν, εἴ ποτε καὶ σύ
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου,
χρητίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσει· ἀλλὰ σὲ δαίμων
δοίῃ τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

1335 Ἦ Ολβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται οἴκαδε ἐλθῶν
εὔδειν σὺν καλῶι παιδί πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἐνστεφάνου Κυθερείης·
1340 σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει κοῦκ ἐθέλοντος ἐμοῦ.
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσι<α> πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίωι παιδί δαμείς ἐφάνην.

1345 Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους
ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἀρπάξας δ' ἐς Ἦ Ολυμπον ἀνήγαγε καὶ μιν ἔθηκεν
δαίμονα, παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐρατόν.